

Det lød, som om jeg var helt sikker på, hvordan svaret fra Justitsministeriet ville blive. Det var skam hypotetisk. Jeg sagde »hvis«. Men det var en af de nuancer, som så let misforstås naturligvis – og med vilje.

Dernæst kan man jo godt undre sig over, at den artikel ikke er blevet fremlagt i Retsudvalget allerede for nogen tid siden, for der må jo være nogen, der har haft den i nogle dage, og vi havde udvalgs møde så sent som i onsdags; vi kunne også have haft udvalgs møde i går. Den kunne være sendt over til skriftlig behandling i Justitsministeriet. Så jeg er lidt undrende over for, at den først dukker op nu, den dag, hvor vi har tredje behandling, for at skabe drama.

Og så lad mig til allersidst sige, at jeg mener bestemt ikke, at de, der siger, at jeg opfordrer til grundlovsbrud ved, at vi stemmer om det nu, har ret. Det er hvert enkelt medlems opgave at stemme efter sin overbevisning, og hvis man føler, at man har det saglige grundlag for det, jamen så er det éns egen vurdering. Det ændrer intet ved, at domstolene efterfølgende kan afprøve, om det var en korrekt beslutning, man traf i Folketinget. Men det er noget helt andet.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg har registreret, at både Dansk Folkeparti og Enhedslisten mener, at denne sag bliver jasket igennem, hastet igennem i Folketinget, og jeg tror også, at SF's gruppeformand kom til at sige det samme: at den her sag var blevet kørt hurtigt over scenen her i Folketinget.

Jeg tror ikke, der er en eneste international konvention, som Danmark har tilsluttet sig, som er blevet så grundigt behandlet ved forespørgsdebatter her i Folketingssalen. Selv helt dernede, hvor vi har talt om gennemførelsesbestemmelserne for konventionen, har vi haft forespørgsdebatter, også her i foråret, helt ned til, hvordan de tekniske forhold er på de såkaldte analysedatabaser, det har vi stået og haft en tre timers debat om for en måneds tid siden her i Folketinget.

Dette er en konvention, hvortil der har været flere års forarbejder, inden Danmark nu ratificerer konventionen. Jeg tror ikke, hr. Steen Gade og andre er i stand til at trække en eneste international konvention frem, der har optaget Folketingets tid mere end det – af gode grunde, for det er en stor beslutning, men det er til gengæld også en beslutning, der har været drøftet meget.

Selve konventionen om Europol er jo af 26. juli 1995, og protokollen om de præjudicielle fortolkninger er fra 23. juni 1996 i den form, som Danmark nu tilslutter sig. Det er altså konventioner, som man har kendt også i de juridiske kredse på vore læreanstalter i ganske betydelig lang tid, og som man kunne have kommet med bidrag til den offentlige debat om.

Jeg har selvfølgelig også registreret som hr. Bjørn Elmquist, at først i går, efter jeg selv tog initiativet, fik jeg tilsendt artiklen, den ikke offentliggjorte artikel fra hr. Hjalte Rasmussen. Jeg har haft lejlighed til at gå den igennem, og det har de forfatningsretlige eksperter i Justitsministeriet også.

Det, vi må sige, er, at den fortolkning, som hr. Hjalte Rasmussen lægger til grund, er den, som han kalder den moderne teori om § 20. Hvis man holder sig strikte til den almindelige bestemmelse, § 20, dens forarbejder, den forfatningsretlige litteratur, der er kendt, og den hidtidige praksis på feltet, ja, så er der ingen tvivl i Justitsministeriet om, at den præjudicielle fortolkning ikke er et § 20-spørgsmål i grundlovens forstand.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Så vidt jeg hørte, svarede justitsministeren ikke på mit spørgsmål, men talte om en hel masse andet, talte om, at Europolkonventionen generelt har været grundigt behandlet. Det troede jeg, efter formandens formaning, var noget, vi skulle snakke om under næste punkt.

Men jeg må sige til justitsministeren, at det, jeg spurgte om, har justitsministeren ikke svaret på, nemlig: Er der noget som helst i situationen, som gør, at der ikke er tid til en fornyet udvalgsbehandling af det her spørgsmål? Er der noget pres, der gør, at Danmark er det sidste land, der skal ratificere konventionen, og så kan den træde i kraft? Eller er det ikke sådan, hr. justitsminister, at det kun er England, der har ratificeret denne konvention, og at samtlige andre lande ikke har ratificeret den endnu, og at den først kan træde i kraft, når samtlige lande har ratificeret den? Hvorfor så alt det hastværk?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Justitsministeren oplyser nu, at han har haft lejlighed til at gå Hjalte Rasmussens analyse igennem. Resultatet af det arbejde, man har lavet i Justitsministeriet, skal altså åbenbart ikke ligge